

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El CLub](#)

Select Page

**Els processos creatius: de
l'abisme a les illes**

inestables

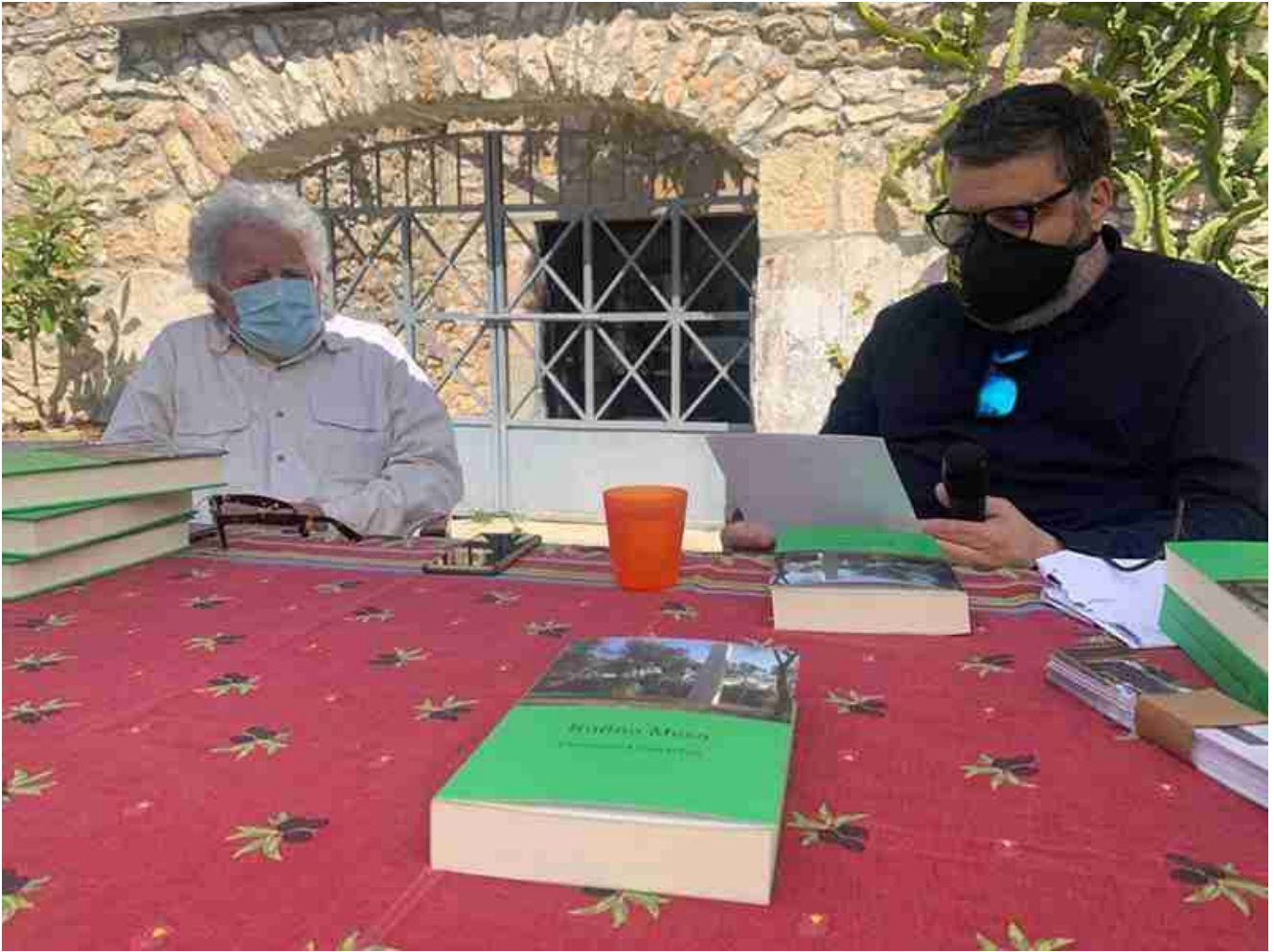
26 abril 2021

Article d'opinió d'**Òscar Ramírez Dolcet**

Fa uns tres anys, per encàrrec del Rufino Mesa i després de concloure ambdós que era necessari generar debat i opinió amb altres persones, vaig començar a mobilitzar als primers convidats a la Comella, el parc escultòric, espai de natura i residència del propi Rufino a qui considero, a més de professor, un molt bon amic.

L'objectiu d'aplegar en una sola taula de conversa a gent de diferents disciplines era precisament aconseguir aquelles àgores de debat que els clàssics grecs tenien com a essencials i que, de fet, haurien de ser essencials -ara més que mai- a les nostres existències.

Moment de la presentació del llibre “Procesos creativos” a La Comella.

A una de les últimes reunions que vàrem fer, abans que arribés l'època pandèmica, el Rufino va proposar un tema per alimentar-nos tots i parlar-ne. Va triar “el sublim”. Aquell matí va passar ràpid i tots vàrem posar exemples del sublim en funció de vivències pròpies o parlant d'obres d'art i d'altres elements que sempre eren tangibles i ben reals.

Setmanes després el Rufino em va passar l'esborrany quasi definitiu de “Procesos creativos”, aquell que en poc temps hauria de ser -i ja ho és- el seu nou llibre.

Admeto que el vaig devorar amb passió goyesca com el Saturno quan devora als seus fills, que el vaig gaudir prolongant aquell gest de la lectura, com els amants que aguantaven el petó en aquella foto d'aquella parella que Robert Doisneu va captar davant l'ajuntament de Paris. I vaig acabar de llegir-

ho, rematant la lectura que em va deixar desemparat, extasiat com les escultures de Bernini, l'arquitecte de Déu, del Déu cristià que és el que ens cau més a prop malgrat ja sabem que no hi és i que, en cas que hi sigui, no és l'únic.

Vaig imaginar llavors a Rufino escrivint totes aquelles idees, arguments, conclusions, dubtes aclarits en molts casos, dubtes que ho seguien sent en altres, preguntes sense resposta, demandes complertes, les emocions que el cos pareix, els sentiments que crea la ment. I l'abisme.

L'abisme que es troba tothom que crea quan hi ha RES davant teu. L'estimball que tens al davant quan escrius, pintes, esculpeixes, quan penses. Perquè en tot això, l'art de pensar és l'essència, encara que sigui no pensar en res amb l'objectiu de trobar quelcom nou deixant la ment en blanc.

El moment, aquest moment ple de virginitat psíquica, d'innocència intel·lectual i de por suprema, és també sublim.

Sí, esperar a parir el primer cop de cisell, el primer gest del canell sobre la tela o l'impacte del llapis sobre el paper, és del tot sublim, sensual, libidinós, extasiant i engrescador.

Els processos creatius que ens presenta en aquest primer llibre el Rufino, hem de començar a entendre'ls a partir del símbol de l'infinit de l'escultura que completa el projecte i que tant bé ens explica el mestre a l'interior.

Aquesta és una obra d'assaig feta amb molta consciència i que s'escola per moltes disciplines i matèries d'ensenyament: des de la física a la matemàtica, de la filosofia a l'antropologia, del propi art fins al llenguatge de la comunicació, de la psicologia a la sociologia. De les lleis de l'univers a aquelles del caos etern que no té resolució perquè és un caos sublim. Com l'element en blanc, i aquí torno a l'origen de l'abisme.

Diu el Rufino al llibre, i cito textualment, que “quan s’inicia un dibuix, una pintura, un poema, cal observar allò lleu, lleuger, invisible i subtil al blanc del paper, sentir el buit interior com el mirall de la foscor de la ment”.

És allí, a la foscor de la ment, on realment hi ha tot l’inici i el final de l’abisme? On impregnem el primer gest?

No us contestaré. Haureu de llegir el llibre per trobar la solució. O senzillament, caminar fins l’anell de pedra, aquí a pocs metres, per buscar la resposta.

El Rufino ens parla també, per enfortir aquesta tesi de la resolució del primer gest per iniciar una obra, de les danses circulars dels dervixos que tinc la sort de conèixer perquè les he viscut en viu als afores d’Istanbul amb el meu millor professor a Itàlia, el Franco. Els dervixos inicien del no res, deixant la ment en blanc, el ritual que els portarà al cap d’algunes hores a un trànsit interior i del posterior èxtasi a una connexió mística que per alguns és també religiosa. Al mig de l’espai per on s’encorben s’hi asseu el gran baba, el mestre espiritual que esdevé element de referència, punt d’unió de la misticitat i el propi cos humà que, lentament, va marxant.

Ell, el Rufino, necessita igualment la creació circular per trobar-se quan crea, aquell moment en que tots els elements conflueixen i s’associen per acabar rebentant en una mena d’univers personal que porta a la consecució buscada: l’inici de la nova obra.

El llibre comença parlant d’illes, amb una pregunta subtil i també sublim que podreu descobrir quan obriu la primera pàgina. L’autor, doncs, ens obre aquest exercici de lectura que haurem de fer amb una mena de joc, de pregunta trampa que té diverses solucions. Per a mi, la resposta és al text “Teoria de Sicília” del filòsof italià a qui vaig tenir el plaer de conèixer molt i gaudir durant molts anys, Manlio

Sgalambro.

La teoria diu que allí on domina l'element illa és impossible salvar-se, perquè cada illa espera amb ganes a enfonsar-se. Una illa sempre pot desaparèixer perquè no és més que una entitat talàctica recolzada sobre les ones i del tot inestable. Per a totes les illes, la metàfora del vaixell és vàlida perquè el naufragi s'apropa. L'angoixa d'estar en una illa, com a forma de vida, revela la impossibilitat d'escapar-ne com a element primordial.

La teoria de Sicília resol, potser i només sota el meu parer, la primera pregunta del llibre del Rufino. Viure en un espai que vol desaparèixer en cada moment, com la sensació que ens quan ets a l'illa d'Stromboli i el volcà avisa bramant i fumejant cada 20 minuts per a recordar que està viu però ningú pot arribar-hi, és també un gest inicial i infinit, que neix al moment i no acaba perquè tot és cíclic i el nou instant mor l'anterior.

El llibre acaba parlant-nos de la realitat amb força, amb una última paraula que tanca l'obra: el momento.

Aquí no queda res deslligat, l'autor sabrà perquè aquesta última paraula. I perquè la primera que obre el llibre en forma de pregunta: ¿Existe?

¿Existe el momento?

És evident que existeix el moment però haureu de resoldre com passa i amb quins arguments a través d'aquest llibre que és el primer d'una trilogia. Pendants del segon i amb aquest primer a la mà, si voleu aconseguir el moment sublim, el trobareu quan obriu aquesta obra i tanqueu la tapa però quedant-vos dintre fins el final.

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de caràcter personal que em proporcionis omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les dades que em facilita estaran ubicats en els servidors d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic..](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing: [efeonce](#)
626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

[Som-hi](#)